

נספח 2 – סיפור 'אלפי ציציות לחיילים' (מתוך אתר 'הידברות')

אחד מהאנשים שמסתתרים מאחורי הפרויקט העצום הזה, של חלוקת הציציות, הוא הרב קוטי מנכ"ל עמותת 'והשיב לב'.

"הכול התחיל אצלי במוצאי השבת הקשה, כשהתבשרנו על מתקפת הפתע ועל האסון הנוראי", הוא מספר. "כשביקשתי להתעדכן בחדשות צפיתי באחד מתוך אינספור סרטונים שהופצו, והרגשתי שזה ממש מחליש אותי. אמרתי בליבי שאסור לי להגיע למקום שבו אני צופה ורואה את הזוועות האלו, אלא צריך להתעשת ולחשוב מה אפשר לעשות. מכיוון שבתפקידי אני מנהל עמותה שמפעילה כמה וכמה פרויקטים, ביניהם פרויקט לחלוקת ציציות למשפחות נזקקות לפני חגי פסח ותשרי, חשבתי לעצמי שאולי זה הזמן המתאים לצאת במבצע חלוקת ציציות לחיילי צה"ל, שישמרו עליהם בזמן שנכנסים לקרב. עוד באותו יום יצרתי קשר עם חבר טוב שיש לו חברת ציציות, וביקשתי ממנו להזמין כמות גדולה. התגובה שלו הייתה: 'קוטי, אני יודע שאתה אוהב לקחת דברים בגדול, ובכל זאת אני מציע לך להזמין בתחילה כמות של אלף יחידות, ואם תראה שיש ביקוש וצורך, תזמין כמות נוספת'. קיבלתי את הצעתו, ואחרי שחילקתי יותר מ-500 ציציות החלטתי להזמין עוד, אלא שאז התרחש דבר בלתי צפוי. יצר איתי קשר אדם שהבנתי ממנו שהוא מתכוון לתרום אלף ציציות. בעקבות כך הזמנתי עוד אלפיים, ויחד עם זאת, ראיתי את הצורך האדיר ואת הרצון של חיילים מכל היחידות ומכל רחבי הארץ לקבל ציציות, והבנתי שאת המגמה המבורכת הזו אסור לי להפסיק, אז הזמנתי עוד אלפי ציציות נוספות, מעבר לכמות הראשונית. מאותו רגע עזבתי את כל עיסוקי האחרים ואני עוסק רק בקבלת הציציות, בשינוען ובחלוקתן. זה מה שאני עושה כל היום, הכול בזכות התרומות של עם ישראל. אגב, מרגש לראות שהתקציב האמיתי מגיע דווקא מהאנשים הקטנים והפרטיים, שתורמים סכומים שאינם גדולים, אך גם הם מצטרפים לבסוף לחשבון, הם פשוט רואים בכך זכות גדולה."

הרב קוטי מספר כי באחד הימים הוא פגש חייל שמשרת בקרבת מקום. "הוא ראה אותי מתעסק בציציות ושאל מה זה. הסברתי לו וגם הצעתי לו ללבוש בעצמו ציצית אחת. בתחילה הוא סירב ואמר לי: 'אני רציני, ואצלי אם אני מתחיל במשהו זה מלווה אותי כל החיים... אני פוחד להתחייב'. עזבתי אותו, אבל הבהרתי לו שיש כאן ציצית עבודה, ואם הוא רוצה הוא מוזמן לקחת. למחרת סיפר לי אחד העובדים שלי שהוא ראה חייל לובש ציצית, כולו נרגש ומברך 'שהחינו'. מייד הבנתי במי מדובר, והרגשתי כיצד שהמעגל נסגר.

"התגובה העיקרית מהשטח היא: 'תן לנו עוד', כי מסתבר שחיילים רוצים את זה יותר מכל דבר אחר. אבל מעבר לבקשות, יש גם סיפורים מרגשים עד דמעות שמגיעים אליי, כאשר התחושה היא שעם ישראל פשוט ער ומתעורר, מחפש דרך להתקרב לבורא עולם".